

i den Grad sammen med Ministeriet. Han er ikke Premierminister, og hans Udtalelse kan derfor ikke opfattes som en Udtalelse af selve Ministeriet, og selv om Ministeriet udtalte det, saa var det dog ikke det Samme som en Beslutning, der stod i Loven, thi Ministeriet er ikke det Samme som Hans Majestæt Kongen (Hør! Hør!). Ministeriets Udtalelse i denne Henseende kan saaledes paa ingen Maade faae den samme Betydning som en i selve Loven optagen Bestemmelse, hvorved den finantzielle Side fastsattes. Den ærede Finantsminister har sagt: Ja men see hen til Slesvig, der see I Forholdet! Men hvorledes er Forholdet til Slesvig ordnet? Det bliver ordnet forffjelligt hvert Aar. Ifjor var det ordnet paa den Maade, at Danmark udrede alle Udgifterne, og Overfludet fra Slesvig flød herind. I det nu forelagte Budget er der derimod indtraadt en Deling; samtidigt med, at man arbejder for Monarchiets Genhed, er Budgettet jo, som bekendt, deelt i $\frac{3}{5}$ og $\frac{2}{5}$, og ved den her foreliggende Lov bliver Tolden endelig deelt paa den Maade, at hvad der kommer ind i hver Kasse, tilhører vedkommende Landsdeel, hvor Kassen er. Men jeg spørger, om det, naar Holsteen nu kommer ind med, er tilstrækkeligt, at det, der flyder ind i Kasserne, skal, uanset det Sted, hvor Varerne iøvrigt maatte forbruges, regnes den Landsdeel tilgode, hvor Varerne først fortoldes. Jeg vilde ansee det for uforvarsligt at stemme for et Lovforslag af den Natur, hvori der ikke indeholdes udtrykkelige og klare Bestemmelser med Hensyn til de finantzielle Forholds Ordning. Der er en anden Henseende, i hvilken der ogsaa forgjæves har været gjort Forsøg paa at høre den ærede Finantsminister udtale sig tilfredsstillende; det er angaaende, hvorledes han opfatter Stillingen mellem Slesvig og Holsteen i Henseende til Forandringer i Toldforholdene. Jeg troer, at jeg tilstrækkeligt klart har udtrykt, hvorledes efter min Mening dette Forhold bør opfattes; jeg antager, at, naar Slesvig og Danmark ere indgaaede i en Toldforbindelse med hinanden, saa er det deraf en Selvfølge, at ingen Toldsats kan forandres i Danmark, uden at den lovgivende Magt i

Slesvig dertil giver sit Samtykke, og at ingen Toldsats kan forandres i Slesvig, uden at den lovgivende Magt her giver sit Samtykke dertil, og at ingen Vare fra noget Land kan indgaae toldfrit, uden at der er den samme Overensstemmelse mellem de lovgivende Magter paa begge Steder. Jeg vilde ønske, at en Jurist vilde yttre sig om dette Spørgsmaal, thi det vilde dog maaskee have større Indflydelse. Ligeoverfor denne Mening har nu den ærede Finantsminister udtalt sig saaledes: „men hvad der er ligesaa vist, det er, at det aldeles ikke kan formenes nogensomhelst Regering efter den gjældende danske Lovgivning, at Gjenstande, — jeg springer her nogle Mellemsetninger over — som vare fortoldede med samme Told i Holsteen som den, der gjælder i Slesvig, og at Varer, der vare fabrikerede i Holsteen, kunne indgaae toldfrit i Slesvig, og derfor er Loven aldeles ikke til Hinder.“ Det er den ærede Finantsministers Mening om den danske Slesvigiske Toldforbindelse. Men, da der ikke er nogen Toldgrændse mellem Danmark og Slesvig, saa er jo heraf en Følge, at Varer fra Holsteen, som kunne indgaae toldfrit til Slesvig, ogsaa kunne indgaae toldfrit til Danmark; naar man altsaa toldfrit kan indføre Varer til Eckernförde, saa kan man ogsaa fra Eckernförde føre dem ind til Slesvig, og deraf fra til det øvrige Danmark. Hvis den ærede Finantsministers Tanke om Regeringens Berettigelse i saa Henseende altsaa var rigtig, saa vil det sige det Samme som, at Varer, der toldfrit kunne indføres i Holsteen, ogsaa uden videre toldfrit kunne indføres i Danmark, naar de kun passere Slesvig, thi alle de Varer, som findes i Slesvig, kunne toldfrit fra Slesvig gaae ind i Danmark. Jeg siger, det er Noget, som efter min Mening strider saa aldeles mod, hvad jeg anseer for rigtigt, at en saadan Anvendelse efter min Mening ikke alene vilde være en Uredelighed, men ogsaa vilde paadrage et bestemt Ansvar, da det vilde grændse til en saa stor politisk Forseelse, at jeg efter min Mening aldrig kan troe — saaledes som jeg tidligere har gjort den ærede Finantsminister opmærksom paa, og i hvilken Henseende det er mig klart at have mærket, at mine tidligere Ytringer have gjort noget Ind-